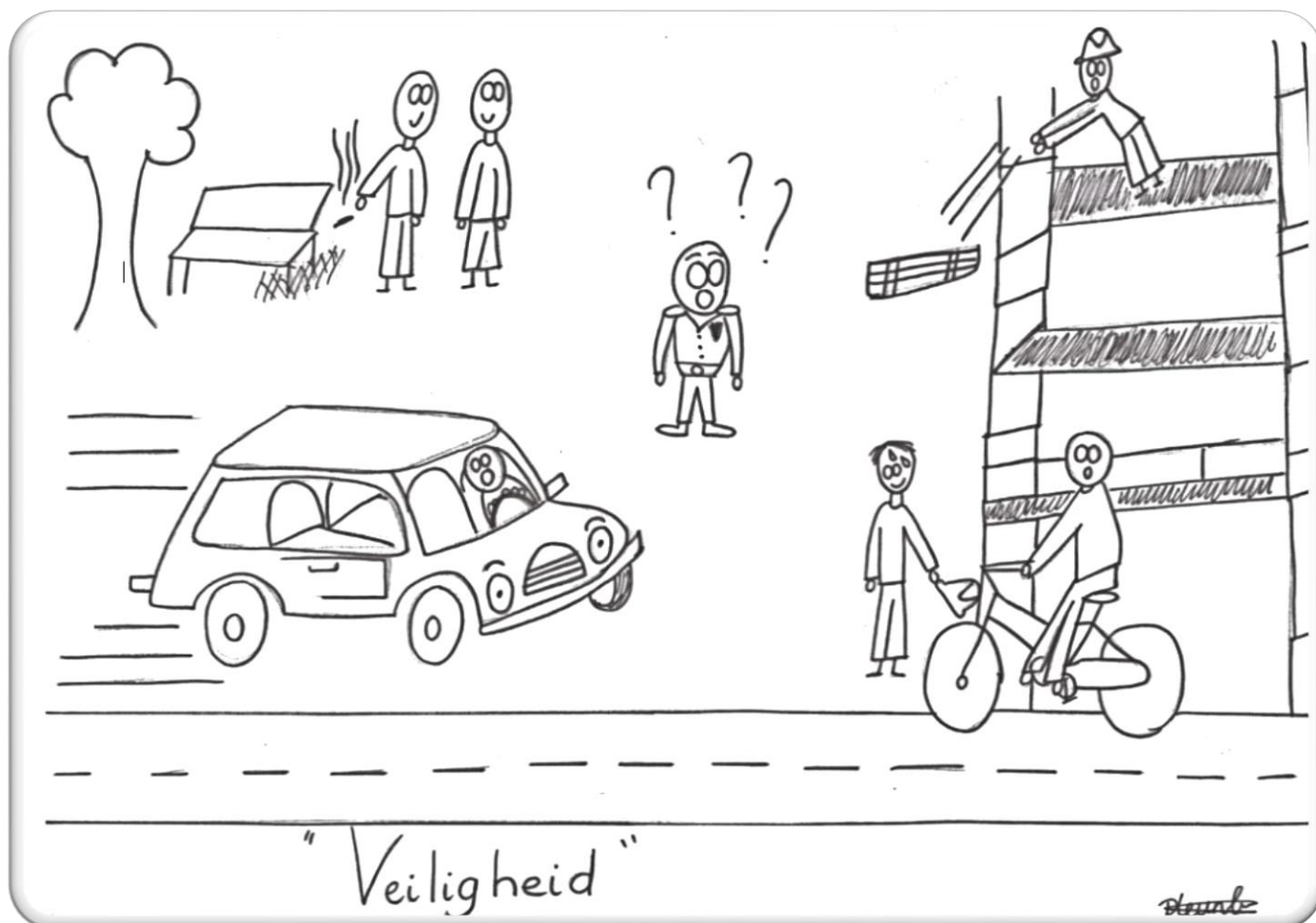

de
RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
38e jaargang, nummer 2, Juni 2016

VEILIGHEID

Tekening: Pleun Broekhuizen

Veilige buurt

3

**Een Italiaanse
Robin Hood**

6

**Een avontuurlijke en
gevaarlijke reis...**

10

Zonnepanelen

14

VAN DE REDACTIE

U bent zojuist begonnen te lezen in de zomereditie van De Raadsheer met als thema “Veiligheid”.

Ik hoop, dat u daarbij lekker in de tuin zit en geniet van ouderwets zomerweer. Want met het veranderende klimaat in ons land kan er ook best een overstroming of een knetterende onweersbui langs komen. Bepaald geen veilige omstandigheden. Waardoor ook uw computer of TV kan exploderen. U hebt toch wel veiligheidsmaatregelen getroffen? Zonder kelder zijn zandzakken overbodig. Maar een speciale stekker om blikseminslag af te leiden van uw apparatuur, kan echt geen kwaad.

Er zijn deze keer niet zoveel bijdragen aan het thema als we in de laatste Raadsheren mochten verwelkomen. Een zomerdipje? Schrijfmoeheid? Bezig met het eind-examen of de voorbereiding van de vakantie? En opvallend is, dat niemand heeft geschreven over de potentiële gevaren van internet, thuisbankieren, Facebook en andere sociale media. Of over onveilige wachtwoorden voor alle accounts die je tegenwoordig geacht wordt te maken, omdat “wij voortdurend werken aan verbetering van de service voor onze klanten”. Wat is er mis met papieren overzichten en rekeningen? Die kun je in een map opbergen; virtuele gegevens kunnen bij een crash, een virusattack of totale overname van je bestanden verloren gaan. Zorg, dat uw gegevens veilig zijn!

Er heeft zich helaas niemand gemeld uit de buitenste straten van de Raadsherenbuurt om de redactie te komen versterken. Lieve lezers uit die straten: na de grote vakantie misschien wel iets voor u?

Het oktobernummer heeft als thema “Participatie”. Meedoen, deelnemen aan, erbij zijn, betrokkenheid, mantelzorg, straatdiner, buurtactiviteiten, Raadsherenloop, opa- en omadag, leesclub, poezencorvee, ander-mans hond uitlaten, zonnepanelen, participatie is een heel ruim begrip. En het zou heel fijn zijn, wanneer u ons spontaan een bijdrage in die geest stuurt. Dat kan tot 1 september via redactieraadsheer@hotmail.nl (let op: geen .com!)

Rest mij, u allen een heerlijke zomer toe te wensen. Of u nu naar verre landen gaat (laat wel het huis veilig achter en kom veilig terug!) of lekker rustig thuis blijft, geniet ervan.

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

Veilige buurt	3
---------------	---

BUURTNIEUWS

Ketting-Interview	4
OUD PAPIER ACTIE (OPA)	5
?? Ik zie, ik zie...?	5

THEMA: VEILIGHEID

Een Italiaanse Robin Hood	6
Veiliger met Rob Grootenhuis!	7
Veiligheid in en om het huis	8
Buitenspelen veilig?	10
Een avontuurlijke en gevaarlijke reis naar West Papua	10
Verkeersveiligheid rond de scholen	12
Veiligheid in de tuin	12

BUURTGENOTEN

Koningsdag 2016	13
Een buurtplan voor zonnepanelen en groene daken	14
De straatlantaarns	14
Het Rozenpleintje weer als nieuw	15
Wist u dat...	16
In Memoriam mevrouw Rita Donders	18
In Memoriam mevrouw Mieke Heringa	18
Fagelstraatdiner 2016	19
Openluchttheater Leidse Hout	20
Zondagmiddagconcerten in De Leidse Hout	20

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	25
--	----

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is dat helaas onbetaalbaar.

Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur. Alle Raadsheren vanaf december 2007 kunt u daar vinden en nog eens nalezen.

Veilige buurt

Karlijn Broekhuizen

Natuurlijk, goede sloten op de deuren, de wijkagent die surveilleert en een alarminstallatie: het zijn allemaal dingen die ons veilig doen voelen in onze buurt.

Maar je echt prettig en veilig voelen in de buurt, dat schuilt in andere dingen. Een buurtgenoot die ziet dat je fiets niet op slot staat, (of erger, dat je sleutel nog in de voordeur steekt) en eten brengen als er iemand ziek is. Vanzelfsprekend voor elkaars huizen zorgen in de vakantie, de reservesleutel hoog en droog in het kastje bij de burens: daar kan geen alarminstallatie tegenop. Gelukkig maar dat we in een buurt wonen, waar zoveel mensen betrokken zijn bij elkaars leven en waar, als het nodig is, wordt gezorgd voor elkaars huis en haard.

Als bestuur vinden we het belangrijk dat mensen elkaar kunnen ontmoeten en elkaar leren kennen. Daarom organiseren we ook steeds met plezier de (oude en vertrouwde) activiteiten. Sinds de ALV heeft het bestuur twee nieuwe leden met frisse ideeën: Roos Toxopeus en Ernst ter Braak, beiden uit de Fagelstraat. Dus wellicht komt er binnenkort een andere versie van dezelfde activiteit of zelfs een nieuw feestje. We houden jullie op de hoogte.

Het bestuur van de Raadsheerenbuurt

Ketting-Interview

José Niekus, Fagelstraat

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen?

We woonden in een piepklein gehorig huisje. Dat waren we zat. Omdat we geen zekerheid hadden over onze financiële toekomst, wilden we met zijn 3-en in een groter huis gaan wonen: vriendin Trees, partner Kees en ik. Onze hypotheekverstrekker voelde zich wel zeker over onze toekomst, want op basis van de WW-uitkering van Kees kregen we een hypotheek. Ik, met een vaste baan op zak, telde in 1980 nog niet mee. Andere tijden. Onze eisen waren: in de buurt van het station, een tuin, en een lege zolder. Dat de buurt leuk moest zijn, kwam niet in ons op; dat je veel aan je burens kan hebben, ook niet en dat er kinderen in moesten passen al helemaal niet. En zo werd het Fagelstraat 13.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis?

We hebben er nog wel wat, want verbouwen en veranderen zijn niet onze sterkste punten. De kamer en suite is er nog en niet uitgebouwd, en ook een dichte keuken. Mooie details zijn de lamp en de bel in de hal. Maar ik ga voor de schouw in de keuken. In een vlaag van moderniseringsdrift onzerzijds (ook al weer twaalf jaar geleden) is die nu wel afzuigkap geworden, maar verder is zij nog helemaal 1928.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit?

Vroeger was dat zonder enige twijfel de Koninginnedagmarkt aan het Rozenpleintje. Krijg bijna een aanval van nostalgie. Nu heb ik niet een specifieke activiteit meer, al is het maar omdat we als pensionado's vaak de hort op zijn, maar is het gewoon het wonen in deze buurt.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen?

Lastig, er is al zo veel moois bedacht in deze rubriek. Misschien dit: niet iedereen heeft genoeg plat dak voor zonnepanelen, is er ergens een groot plat dak 'over' (de garage?) om daar iets collectiefs op te realiseren? Of, als we het bij verfraaien houden, zullen we Daan Roose-gaarde (google hem maar met bv. fietspad, red.) eens uitnodigen om rond te kijken en met ideeën te komen?

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over?

Altijd heb ik met de trein gereisd, respectievelijk naar Amsterdam, Den Haag en Utrecht. Heerlijk vervoer-middel, maar niet onfeilbaar. En soms werkte ik onverwacht door. De kinderen waren er toch gekomen (en bleken uitstekend in ons huis te passen), en dus was Kees, met een wat rustige baan in Den Haag, soms de grote redder om

de kinderen van crèche of school te halen. In 2006 nam mijn leven een andere wending en ben ik als zelfstandige vanuit huis aan de slag gegaan. En nu ben ik pensionada met moestuin en vrijwilligersactiviteiten die zich allemaal in Oegstgeest en Leiden afspelen. Treinen zijn nu voor uitjes.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft?

Gisteren, zondag 22 mei, zijn we naar de stad geweest om wat van de Leidse Marathon mee te pikken, en hebben toen ook Galerie Zone weten te bereiken, waar altijd mooie dingen hangen en staan. De terugweg voerde ons over de Hooglandse Kerkgracht en 'Life Science'. De keer daarvoor was het de swingende voorstelling 'Louis' in de Aalmarktzaal.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over?

Was even in de verleiding een sociaal wenselijk antwoord te geven, maar de eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik een slechte krantenlezer ben. 's Ochtends bij het ontbijt lees ik de koppen van de Volkskrant en het Leidsch Dagblad en een paar luchtige favorieten. Dan doe ik mezelf de belofte later op de dag dit en dat artikel te lezen. Door de iPad lees ik wel meer krant. Grote letter en rustige opmaak hebben gunstig effect. Als ik dan 's avonds ook nog het journaal zie en af en toe Nieuwsuur blijf ik toch aardig op de hoogte.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Veiligheid) van deze Raadsheer leest?

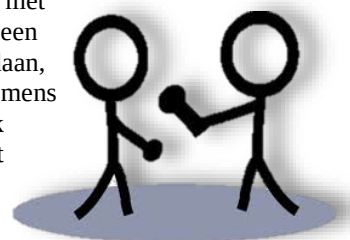
Dat ik me in onze buurt steeds meer in een veilig holletje voel zitten, beschermd tegen de boze buitenwereld. Niet dat alles goed gaat hier, maar het is wel van een andere orde. Veiligheid is voor mij ook de zekerheid dat we voor elkaar klaar staan als het nodig is, zoals ik uit eigen ervaring weet.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Ga ik ooit nog uit de Raadsherenbuurt weg? Ik wil hier altijd blijven, maar hoop realistisch genoeg te zijn naar iets overzichtelijkers te verhuizen als dat aan de orde is.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen?

Omdat ik door haar en met haar tien jaar geleden een bijzonder project heb gedaan, omdat het een geweldig mens is en omdat ik elke week met haar door de buurt wandel:
Mirjam Jochemsens.

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

Plaatsen			Ophalen		
donderdag	7 juli	2016	maandag	11 juli	2016
Augustus	N.v.t.	2016	Augustus	N.v.t.	2016
donderdag	1 september	2016	maandag	5 september	2016
donderdag	6 oktober	2016	maandag	10 oktober	2016

Zet deze data nu op uw papieren of in uw virtuele agenda. We zien nog veel te vaak buurtgenoten vlak voor of vlak na OPA met vrachten papier naar de ondergrondse container sjouwen. Dat geldt mist de buurtvereniging dus voor het goede doel, zonde!

De opbrengst van 2015 was met 8220 kg bijna 600 kg meer dan in 2014 (7660 kg) en daardoor steeg de opbrengst met 7% naar € 328,80 (€306,40). Tijdens de Algemene Leden Vergadering van 29 maart is besloten, dat dat bedrag zal worden gestort op de rekening van Activiteitscentrum Jottem in Oegstgeest. Dit biedt dagbesteding aan mensen met een beperking op een manier die bij hen past. De leeftijd van de cliënten varieert van 16 tot 65 jaar. Het centrum huisvest drie verschillende soorten groepen: een bakgroep, een creatieve groep en een dienstverlenende groep.

U brengt toch nog wel trouw de plastic dopjes van frisdrankflessen, zuivelproducten, tandpasta, wasmiddelen, pillenpotjes etc. naar de Louise de Colignylaan? Van de opbrengst worden aankoop en opleiding van zorg- en blindengeleidehonden gefinancierd. **DOEN!**

Iedereen heeft ze thuis. Plastic dopjes van bijvoorbeeld frisdrankflesjes of melk-pakken. Gooi ze niet weg, maar lever ze in! U ontlast het milieu en steunt zo KNGF Geleidehonden. Aangezien zowel het inzamelen, sorteren als het transport door vrijwilligers wordt uitgevoerd, komt de gehele opbrengst ten goede aan de opleiding van zorg- en geleidehonden.

?? Ik zie, ik zie...?

De oude zoekfoto

De oplossing van de zoekfoto van april luidt: Dit is een kastje van de 'radiodistributie'. Een kabelsysteem voor radio-ontvangst, een stokoude voorloper van de 'kabel' zoals we die tegenwoordig kennen. Er zijn nog minstens 2 van deze kastjes te vinden in de buurt; het exemplaar op de foto bevindt zich aan de zijkant van het tweede huis vanaf de hoek van de Van Oldenbarneveltstraat en de Johan de Wittstraat. Jawel, op het huis van redacteur Anne Sanderink!

De juiste oplossing werd aangedragen door haar buurman, redacteur Hans Rohlof, die zelf een soortgelijk kastje van de PTT aan de muur van zijn huis heeft zitten. Hij wil zijn prijs graag doorgeven aan zijn buurjongen Timo van Luyn, zoon van Anne en trouw bezorger van de Raadsheer.

De nieuwe zoekfoto

Bij de nieuwe zoekfoto van Jeroen Hiemstra schrijft hij: 'Voor zover ik heb kunnen ontdekken is dit het enige 'Leidse' putdeksel in de Raadsherenbuurt, dus goed naar de grond kijken deze keer!'

Uit alle juiste inzendingen die voor 1 september binnen zijn, wordt geloot wie de prijs mag gaan ophalen bij Wout Bergers Sport aan de Rijnsburgerweg.

Stuur je oplossing naar redactieraadsheer@hotmail.nl

Sponsored by:

Wout Bergers Sport

Een Italiaanse Robin Hood

Nico Koek, buurtcolumnist

Het is de avond van 25 januari 1851. In het theater van het stadje Forlimpopoli - in de Noord-Italiaanse Romagna - wordt 'La Morte di Sisara' opgevoerd, een muzikaal drama gebaseerd op een bijbels verhaal. Na het eerste deel volgt een enthousiast applaus. De pauze is nu voorbij en het doek gaat

op. Opeens klinkt er een verschrikkelijk geschreeuw: een groep mannen, gewapend met buksen, pistolen en messen stormt het toneel op. Laten we luisteren naar 'Il Canzone del Passatore' om te horen wat er dan gebeurt. "Vanuit de groep duikt de gestalte op van de 'Passatore'. Met een glimlach groet hij de menigte en richt dan zijn blik op de loges van de rijke heren. Ze moeten naar voren komen en neerknielen aan zijn voeten, mét hun geldstukken". Het lied vertelt verder: "Ad uno per uno gli portano i soldi, nel loro cuore c'è l'odio e il terrore", oftewel "Een voor een geven ze hem hun geld, in hun harten laaien haat en ontzetting op". De overvallers verdwijnen daarna even snel als ze kwamen in de donkere nacht.

Deze geruchtmakende overval op het theater van Forlimpopoli door de bende van Stefano Pelloni wordt later in liederen en toneelstukken 'bezongen'. Pelloni dankte zijn bijnaam 'Il Passatore' ('De Veerman') aan zijn vader die mensen naar de overkant roeide van de Lamone, een rivier in Romagna. Al op jonge leeftijd kwam hij in aanraking met de rechterlijke macht. Vanwege diefstal van twee jachtgeweren werd Pelloni veroordeeld tot dwangarbeid. Hij ontsnapte, werd gepakt en daarom gestraft met nog eens drie jaar gevangenis. Daarna dook hij onder in de beboste heuvels in het grensgebied tussen Romagna en Toscane. Pelloni sloot zich aan bij een groep 'briganti' (struikrovers), die toen Romagna onveilig maakten met hun terreurdaden. Ze pleegden overvallen op kazernes en politieposten, maar hadden het vooral gemunt op de grote landhuizen van rijke families. Daar stalen ze juwelen, geld en andere bezittingen en ze schrokken er niet voor terug de bewoners te vermoorden. De bende van de Passatore liet zo een spoor van verschrikking achter in de jaren rond 1850.

Romagna behoorde toen nog tot de Kerkelijke Staat en de pauselijke troepen maakten voortdurend tevergeefs jacht op Pelloni en zijn mannen. De *briganti* beheersten het hele gebied door een uitgebreid systeem van verklikkers en spionnen. Zo konden ze uit handen blijven van politie en militairen. Als het moest konden ze ook wel een schuilplaats vinden bij de arme boeren, die op de hand waren van de *briganti*. De *Passatore* kreeg al tijdens zijn leven een mythische faam. Het verhaal ging dat hij als een Italiaanse Robin Hood geld stal van de rijken om het aan de armen te geven. Een schurk voor de heersende klasse, de held van het gewone volk, vooral vrouwen. Het lied zegt het ook: "Odiato dai signori, amato dalle folle dei cuori femminili incontrastato re" = "gehaat bij de hoge heren, geliefd in de harten van vele, vele vrouwen - een onbetwiste koning".

Ook in het zuiden van Italië bestond in die jaren een voortdurende terreur van 'briganti'. Zij streden tegen het nieuwe bewind uit het noorden, de 'Piemontesi', die na de opmars van Garibaldi en zijn 'Roodhemden' aan de macht waren gekomen. Soms werden die benden aangevoerd door vrouwen, de 'brigantesse', die in roofzucht en wreedheid niet onderdeden voor hun mannelijke collega's. Hun namen leven voort in de folklore van Zuid-Italië: Michelina De Cesare, Maria Capitanio en Marianna Oliviero. Net als de *Passatore* zijn de *brigantesse* afgebeeld op talrijke prenten. De avonturen van de *briganti* en *brigantesse* zijn ver-
eeuwigd in verhalen, toneelstukken, liederen en zelfs in films, waarin de verbeelding nog wel eens op gespannen voet staat met de werkelijkheid. Met Stefano Pelloni is het overigens slecht afgelopen. Luister naar de laatste regels van het lied: "Questa è la triste storia del Passatore Cortese - che sul Lamone un giorno morì per tradimento. Portato lungo i borghi per farlo disprezzare - ci fu per lui chi pianse, chi un fiore gli gettò".

Dit is het droevige verhaal van de 'Hoofse' Passatore die op een dag, aan de Lamone, de dood vond door verraad. Ze droegen hem door de dorpen opdat de mensen hem zouden verachten. Er waren er die om hem huilden, en die hem een bloem toewierpen.

Veiliger met Rob Grootenhuus!

Anne Sanderink

Al jaren staat in de "minibuurtgids" -achterin de Raadsheer - de naam van Rob Grootenhuus vermeld. Bij hem kan elke buurtgenoot terecht als er sprake is geweest van diefstal of inbraak, als er behoefte is aan ouderenhulp, als er behoefte is aan het uitwisselen van gereedschap en als er informatie gewenst is over het onderhouden en/of verbouwen van je huis.

Hij staat zelfs tweemaal in de minibuurtgids, want hij is ook de contactpersoon voor de Oud Papier Actie.

Rob woont al sinds 1981 met zijn vrouw Mette aan de Fagelstraat 14. Sinds 2005 is hij met pensioen.

Daarvoor was hij deskundige op het vlak van radio-actieve straling. Hij heeft in het ziekenhuis gewerkt voor onderzoeken ten behoeve van stralingsbescherming en hij werkte erna een periode in Delft bij het reactor-instituut van de TU.

Na diefstal en inbraak kan je Rob benaderen voor het geven van advies ter preventie van herhaling. Rob komt bij je langs en geeft adviezen naar aanleiding van de braakschade, maar hij kijkt tegelijkertijd of ook op andere punten tips te geven zijn om de veiligheid te vergroten. Vaak valt er wat te verbeteren aan de ramen en de sloten.

Zelf hebben Rob en Mette een keer een poging tot inbraak meegemaakt. Na thuiskomst van vakantie bleek er een gaatje geboord te zijn onder een raamsluiting. Aangezien de raamsluiting op slot zat bleef het bij een opgegeven poging. Dit gaatjes boren is door inbrekers bij meerdere huizen in de buurt geprobeerd.

Rob houdt sinds 2004 een - inmiddels lange - lijst bij van alle inbraken in de buurt. Hij wordt getipt en er komen meldingen bij hem binnen. Soms spreekt hij de wijkagent erover.

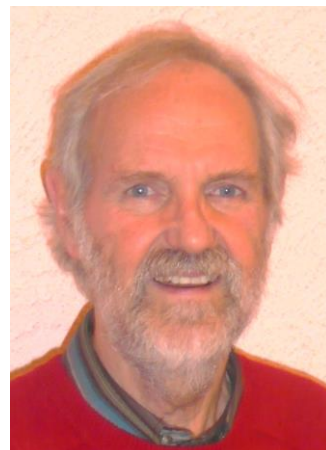
Op doordeweekse dagen is het opvallend rustig in de wijk. Ook al menen we veel te zien en houden we allemaal wel een oogje in het zeil, als er weinig mensen thuis zijn wordt veel niet opgemerkt. Ooit is een inbreker in onze buurt op klaarlichte dag een balkon opgeklommen en ging er met een laptop vandoor.

Rob's eerste tips ter preventie van inbraak:

- ❖ Zorg dat alle raamsluitingen (ook bij de bovenlichten) op slot kunnen en doe ze ook op slot.
- ❖ Doe balkon-, tuin- en andere deuren op slot.
- ❖ Zet een 2^e slot op je voor- en achterdeur en zet dit niet op schouderhoogte maar op kniehoogte. Een inbreker

kan nl. het meest kracht zetten door tegen de deur te trappen.

- ❖ Zet je fiets altijd op slot, met de ketting ergens aan vast.
- ❖ Van de wijkagent gaf Rob eens de volgende tip door in een Raadsheer uit 2012: noteer ergens het IMEI-nummer van je mobiele telefoon. Met behulp van het IMEI-nummer kan de politie de telefoon opsporen (als deze in gebruik is).

Rob heeft geen professionele ervaring op het vlak van beveiliging en het onderhouden van een huis, maar wel veel ervaring. Hij is technisch onderlegd en houdt van knutselen en klussen. Hij wordt nog wel eens gevraagd om adviezen in dezen.

Het uitwisselen van gereedschap is iets wat Rob aanbiedt, maar waarvan niet tot nu toe nauwelijks gebruik wordt gemaakt. Zijn we een buurt waarin de bewoners alle benodigde gereedschap hebben of besteden we de klussen liever uit aan een professional?

De ouderenhulp was een initiatief uit de tijd dat Rob in het bestuur van de Raadsheerbuurt zat, vanuit de wens meer te betekenen voor de oudere buurtgenoten. Het idee was dat elke straat een contactpersoon zou moeten hebben. Ouderen die ondersteuning behoeven kunnen dan bij de contactpersoon aankloppen. Het hoeft niet perse iets groots te zijn; het kan bijvoorbeeld al fijn zijn als iemand een defect lampje kan vervangen. Enkel Rob staat nog als vertegenwoordiger in de minibuurtgids. Er wordt geen gebruik meer gemaakt van het aanbod ouderenhulp. Mogelijk zijn er de laatste jaren minder ouderen in onze buurt woonachtig?

De Oud Papier Actie (OPA) bestaat al jaren. Aan het begin van elke maand staat de container enkele dagen ergens in de Johan de Wittstraat. De opbrengst gaat naar een jaarlijks vast te stellen goed doel. Als er iets niet goed gaat met de container, kan Rob worden gebeld. Er is b.v. een periode geweest dat de container telkens op dezelfde plek werd geplaatst, terwijl het de bedoeling is dat dit varieert. Ook is het voorgekomen dat VLIKO de container vergat op te halen. Rob is dan de contactpersoon van de buurt naar VLIKO en zorgt dat alles goed verloopt.

Veiligheid in en om het huis

De redactie

Jeroen Hiemstra schrijft: Van mijn technisch zeer onderlegde schoonvader heb ik geleerd vooral rustig en goed voorbereid bezig te zijn met kluswerkzaamheden in en rond het huis. Gehaast beginnen aan een dhz klusje was mij voordien slecht gekomen, met het in mijn duim zagen omdat ik te lui was om een werkstuk in een bankschroef te plaatsen als absoluut dieptepunt (een waar bloedbad).

Tegenwoordig begin ik rustig aan een klus, soms zelfs met een schema, en let dan op de do's en don'ts. Kreten als 'het kan wel' of 'is goed genoeg' gingen er bij mijn schoonvader niet in m.b.t. technische veiligheid. De traphekjes, die hij op maat heeft gemaakt voor ons huis, of de elektrische installatie van ons huis getuigen daarvan.

Janny van Nieuwkoop weet nog heel goed, dat we ooit echte winters hadden. Een aantal jaren geleden was het in de Van Oldenbarneveltstraat, waar nooit gestrooid wordt en de mensen hun stoep niet meer vegen (laat staan de rijbaan), dat het spekglad was van platgereden sneeuw. Er was nog net een plekje voor de auto aan de overkant. Ze hield zich vast aan de – open – achterklep alvorens over te durven steken. Op dat moment deed iemand, niet Marjan, met de beste bedoelingen overigens, die klep stevig dicht..... Het ijs op straat werd in huis gevolgd door nog vele coolpacks, maar het heeft heel wat weken geduurd voordat ze weer iemand een hand durfde te (laten) geven. Dat werd er niet beter op, toen ze in het vakantiehuisje in Delden een onbenullige val maakte van het bekende twee-treeds Ikeatrapje op dezelfde rechterhand. 's Nachts begon de pijn steeds erger te worden en de volgende dag in werden er in Hengelo foto's van gemaakt. Niets gebroken, maar het blijft een zwakke plek.

Hans Rohlof schrijft: Het woord veiligheid doet mij niet zozeer denken aan de afwezigheid van incidentele inbrekers, trucsbedenkende traffickers, onverwachte oplichters of wat dies meer zij. Neen, ik denk meer aan verkeersveiligheid of veiligheid bij het sporten. Daar heb ik de laatste jaren wel wat in meegemaakt. En ski-ongeval heeft me een gebroken sleutelbeen bezorgd, maar dat was nogal ver uit de buurt. Veel dichterbij was echter een val met de fiets, gewoon op de Rijnsburgerweg, op het fietspad. Beste buurtgenoten, hang nooit tassen met lange hengsels aan je stuur, want die kunnen je voorwiel blokkeren, zodat je over je stuur tegen het asfalt kwakt! En pas op met twee van die tassen! Goede raad van moeders, waar uw redacteur zich niet altijd aan houdt. Mijn eigen moeder zou gezegd hebben: jullie weten toch dat ik niet altijd verstandig ben!

Maar het mooie van deze buurt is dan wel weer, dat er een buurtgenoot, die in de auto op weg naar de stad was, op de rem trapt, haar auto midden op de weg laat staan, en vraagt of ze me naar de eerste hulp kan brengen. We noemen geen namen: zelf vond ze het niet bijzonder. Nee hoor, de eerste hulp, niet nodig, maar als je me thuis kunt afzetten, ben je een schat! Was ook al niet zo veilig. Beste buurtgenoten, hou altijd rekening met het ergste! Thuis deed de arm toch wel behoorlijk pijn, en, naar het ziekenhuis gelopen en de triagezuster doorstaan, bleek hij toch gebroken te zijn. Dat werd dus een tijd lopen, en geen sport meer.

Veiligheid in het verkeer is natuurlijk in eerste instantie een eigen verantwoordelijkheid. Zeker als je fietst. Wij Nederlanders weigeren helmen te dragen als fietsers, tot verbazing van de toeristen, maar een valpartij zit in een klein hoekje. Meestal loopt dat goed af, maar soms ook niet.

Heeft uw redacteur hier nu iets van geleerd? Nou, hij maakt nog steeds teveel vaart, en soms hangt er ook nog een tas aan zijn stuur, maar wel met de hengsels er dubbelgevouwen overheen. Een ezel stoot zich geen twee keer aan het asfalt. Toch?

Anne Sanderink vertelt: Bij veiligheid in en om het huis kwam ik aanvankelijk enkel op de vele snijwondjes, doornen in het vel, kleine verbrandingen bij het gebruik van de oven, schaafwondjes, de vinger(s) tussen deur en deurpost, de blauwe plekken van het ergens tegenaan stoten, het van een stoel vallen, de laatste tree van een trap of ladder vergeten, het stoten van het hoofd aan een openstaand keukenkastje; ik zou zeggen de reguliere huis-, tuin en keukenveiligheidsproblemen. Als ik ze zo achter elkaar lees krijg ik kippenvel, maar los van elkaar bezien zijn het kleinigheden.

Maar gaandeweg kwamen de herinneringen weer naar boven van ernstiger of afwijkender situaties.

Zo viel ik eens van een smalle trap naar beneden en had ik een teen uit de kom; al wat interessanter.

En ooit heeft een kapster me in m'n oor geknipt; zij schrok er meer van dan ik.

Als kind wilde ik eens de thee verzorgen. Ik zette de net gevulde theepot op een stapel bierviltjes, de theepot kantelde en het gloeiend hete theewater viel op mijn bovenbeen. Een oudere broer wist gelukkig wat te doen en zette me meteen onder een lauwe douche. Ik hield er een forse blaar op mijn bovenbeen aan over.

Ook is er -toen we net in ons huidige huis woonden- een vierjarig neefje in de tuinvijver gevallen. Hij bleef met zijn hals en hoofd boven water; wisten we meteen hoe diep de vijver was. Erna hebben we snel de vijver kidsproof gemaakt.

Mijn naaste ervaring m.b.t. veiligheid in en om het huis was een woninginbraak. Alles in mijn huis was overhoop gehaald, veel spullen waren gestolen en de kat zat urenlang doodsbang achter het gordijn. Maar het ergste was het verlies van mijn eigen plekje; andere mensen hadden er inbreuk op gemaakt, hadden aan mijn spullen gezeten, hadden mijn vertrouwde omgeving verstoord. Dàt weer terug te krijgen kostte de meeste tijd.

Als het leed geleden is wordt er lering uit getrokken, worden aanpassingen in en om het huis gedaan en goede voornemens gemaakt. Vervolgens worden het anekdotes; leuk om te vertellen in gezelschappen of -zoals nu- in De Raadsheer.

Andrea Schröder laat ons weten: Ik denk dat veiligheid in huis vooral een kwestie is van gezond verstand. Kijk met de ogen van de verschillende huisbewoners (... en vergeet de huisdieren niet) naar de binnen- en buitenkant van de woning, dan valt zeker een aantal dingen op. Als voorbeeld: makkelijk te bereiken schoonmaakmiddelen of flessen olijfolie en azijn zijn niet aan te raden met kleine kinderen; een open haard zonder spatscherm niet met (kleine) kinderen, een hond of kat!

Maar ook voor volwassenen liggen gevaren op de loer. Zo herinner ik me nog heel goed de keer dat ik met onze dochter Annalena (toen net 1 jaar oud) op de trap uitgleed. Met Annalena is gelukkig niets ernstigs gebeurd, omdat ik alleen maar bezig was haar enigszins "veilig" door deze val te manoeuvreren – mijn knie hield er een ingescheurde band van over. En ook Mike, Annalena's vader, is al slachtoffer geworden van deze trap. Maar ook hij heeft er behalve immense blauwe plekken gelukkig geen ergere blessures aan over gehouden.

Maar: wij waren gewaarschuwd - hadden wij beter het bouwkundige rapport gelezen, was dit waarschijnlijk niet gebeurd, want op pagina 8 onder punt "2. Constructie en trappen" staat duidelijk te lezen:

Trappen: aantrede

De aantrede van de trap (oppervlakte waar u op staat) is te smal. Hierdoor loopt de trap niet prettig en is er een hoger risico voor wat betreft de veiligheid aanwezig. Zeker personen die geen ervaring hebben met het belopen van deze trap, dient u hiervoor te waarschuwen. Dit is niet bemeten conform het bouwbesluit, maar beoordeeld op basis van 'loopt de trap wel of niet prettig'.

Ton Staphorst schrijft: Het is al weer ettelijke jaren geleden. Ik kocht bij de goede oude Dullaert in de De Kempenaerstraat een mooie maar ook dure spa, een spa voor het leven zagezegd. Spear&Jackson was de fabrikant. Bij de spa kreeg ik een snoeischaar cadeau. Voor mij is een snoeischaar een onmisbaar attribuut, ik maak er veel gebruik van. Op zekere dag nam ik de snoeischaar in gebruik. Er lag een flinke voorraad takken, die moesten worden klein gemaakt. Met een vlijmscherpe snoeischaar is dat een peulenschil. Ik was een tijdje lekker aan het knippen, onder-tussen mijn gedachten laten gaand over iets heel anders. In gedachten verzonken knipte ik niet alleen in een bundel takken, maar ook in mijn linker wijsvinger.. Een rare gewaarwording, bruine takken die ineens rood kleurden. Uiteraard had ik de tegenwoordigheid van geest om de wond direct dicht te knippen. Op naar de SEH in het LUMC, toen noch AZL geheten. Gelukkig was ik snel aan de beurt. Binnen een uur was ik weer thuis met een aantal hechtingen in mijn vinger. Die dag heb ik geen tak meer geknipt, de volgende dag wel, maar dan wel in volle bewustzijn van het hier en nu.

De snoeischaar heb ik nog steeds, evenals de trouwe Spears&Jackson.

Annet van der Velden tot slot aan het woord: Dat veel ongelukken in huis gebeuren, wist ik. Dat ik ooit zelf zwaar de klos was, gelukkig niet. Ik liep in de keuken en gleed uit over een boterhamzakje. Ik viel en kwam precies met mijn hoofd tegen de punt van het stalen fornuis. Mijn hoofd bloedde als een rund. Mijn dochter en zoon waren gelukkig thuis en pakte een schone theedoek om op mijn hoofd te leggen. Dat hielp niet erg en vervolgens dus maar naar de EHBO van het LUMC waar ze de wond mooi hechtten. Als ik het in een film had gezien, had ik het niet erg geloofwaardig gevonden. En toch gebeurde het echt.

Buitenspelen veilig?

Annet van der Velden

Vanaf de eerste voorjaarsdag wordt er in de buurt weer volop buiten gespeeld. Ik vind het niet altijd veilig. Automobilisten, die de Johan de Wittstraat als sluiproute gebruiken, rijden vaak te hard. Ouders die hun kinderen naar school brengen en denken dat ze door hard rijden toch nog op tijd komen. Ik ga op onderzoek uit en wie kan ik nou beter vra-

gen dan de buiten spelende kinderen. Ik vraag Amelie (12) en Joris (12) of zij het veilig vinden om op straat te spelen. Amelie: "Ik vind het niet zo veilig op straat voor kleine kinderen". Ze wijst naar de Finse kinderen Leah (6) en Elias (4). "Als ik zelf buiten speel vind ik het wel veilig. Ik let op auto's en ga op tijd aan de kant.

Voor kleine kinderen is het iets anders, die letten niet alsmaar op of er iets aankomt".

Joris vindt het wel veilig om buiten te spelen op straat. Last van het verkeer heeft hij niet. En gevaarlijke situaties maakte hij niet mee.

Ik geloof dat het sluiptverkeer de laatste tijd ook echt minder is geworden, een goede zaak.

Een avontuurlijke en gevaarlijke reis naar West Papua

Jeroen Hiemstra

Veel buurtgenoten zijn in de meivakantie eropuit getrokken naar verre bestemmingen; Italië, Frankrijk, de Verenigde Staten en Japan waren onder andere het reisdoel.

Van de familie Veenhof-Klamer uit de Fagelstraat kan worden gezegd dat hun reisbestemming in één van de meest afgelegen gebieden van de wereld lag, namelijk de woeste binnenlanden van West Papua.

Marian Klamer was de afgelopen driekwart jaar bezig met het plannen van deze reis, naar het dorp waar haar ouders Coby en Jaap Klamer als missionarissen vanaf 1958 zo'n 15 jaar werkzaam waren. Oudste dochter Rienje doet in haar tussenjaar op dit moment vrijwilligerswerk in een ander gedeelte van Papua, en zoons Jan en Thomas zijn nu ook oud genoeg om deze tocht te ondernemen.

Het dorp Kawagit ligt in het moerassige binnenland van West Papua, het voormalige Nederlands Nieuw Guinea. Om het te bereiken ben je ruim 2 ½ dag stroomopwaarts aan het varen. Dit leek Marian geen optie, een vlucht met een gehuurd watervliegtuigje van de MAF (Mission Aviation Fellowship) was een veel beter plan. Marian was negen jaar oud toen ze met haar ouders en vijf broers en zussen vertrok uit Kawagit, en was tot nu toe nooit meer terug geweest.

De Amerikaanse 'bushpilot' had al ruim twintig jaar ervaring met het vliegen in Papua, dus zonder al teveel bedenkingen stapten de familie Veenhof en Rienje's vriend Wouter in het tweemotorig toestel.

Een vlucht van anderhalf uur bracht hen van de laatste echte plaats Wamena (in de vruchtbare en relatief koele Baliem

vallei) naar Kawagit. Marian mocht als co-piloot voorin zitten en had op het moment van de approach naar het dorp een perfect uitzicht over het gebied. Alvorens de landing op de rivier in te zetten vloog de piloot een aantal keer laag over de rivier. 'To check for floating trees, crocodiles and other obstacles' knauwde hij. Het water van de rivier stond te laag bij het dorp, maar even verderop kon de MAF piloot het vliegtuig veilig op het wateroppervlak zetten.

Een aantal dorpsbewoners kwam in bootjes aangevaren; ze begonnen luid te joelen, het leek alsof ze aan het huilen waren. 'Waarom zijn ze zo verdrietig', vroeg Thomas. Marian vertelde hem dat het een uiting van emotie was, en dat ze blij waren dat er iemand van lang geleden terug was gekomen naar het dorp. De ouders van Marian kwamen in 1958 met een

soort houseboat de rivier op, en vader Klamer trok letterlijk de jungle in om de lokale bevolking, die in boomhutten woonde, te overtuigen dat ze een beter en veiliger leven konden leiden in een dorp wat ze gingen stichten. Uiteindelijk woonden er 300 mensen in Kawagit, op een helling aan de rivier. Veel kleine lokale stammen verkozen het nieuwe bestaan boven het onzekere en gevaarlijke leven in de jungle. De inboorlingen van West Papua waren tot in de jaren zestig van de vorige eeuw nog menseneters en koppensnellers, en vader Klamer was zich altijd bewust van het gevaar dat hij liep bij het benaderen van onbekende stammen. Begin jaren zestig was er nog een telg uit de familie Rockefeller in het binnenland van Papua Nieuw Guinea verdwenen, hoogst waarschijnlijk een kopje kleiner gemaakt en opgegeten door een wraakzuchtige stam.

De familie Veenhof kreeg een heel wat vriendelijker welkom in Kawagit. De bewoners waren zeer vereerd dat Marian en haar gezin de lange reis naar het dorp hadden ondernomen. Veel van de kinderen die zij nog kende uit haar jeugd waren nu de oudjes van het dorp. De gemiddelde leeftijdsverwachting is hier ongeveer zestig jaar, er waren geen mensen in het dorp ouder dan zeventig.

Ontroerend waren de momenten waarop de oudjes nog Nederlandse woorden herhaalden die ze hadden geleerd van het gezin Klamer; 'Eten, Hier komen, of Mag Niet'!

De kinderen Veenhof hebben met eigen ogen gezien hoe totaal anders het leven in een veraf gelegen dorp is. Beklemmend warm was het, natte kleding kreeg je heel moeilijk weer droog, reusachtige spinnen in de slaapkamer, muggen die rond de klamboe zoemden. Geen koelkast, geen TV of internet, een maatschappij waarin bijna geen geld omgaat. De maaltijden die de lokale bevolking eet zijn niet erg afwisselend; zoete aardappel en sagokoeken, gemaakt van het gemalen binnenste van de stam van een palmboom, en verder vis, varken of een ander dier dat de mannen in het oerwoud vangen. Toch was men tevreden met wat men had bereikt, en vooral de wetenschap dat de volgende generatie het weer wat beter krijgt is iets wat de bewoners tevreden stemt.

Jan en Thomas wilden een souvenir kopen in het dorp; een pijl en boogset, zoals de mannen van het dorp die hadden, leek hun wel wat. De heel licht uitgevoerde boog kwam met een aantal pijlen. Die hadden verschillende soorten weerhaken en punten, voor kleine dieren, fruit, of voor vissen. Thomas vroeg of ze ook een model-pijl hadden om mee op mensen te schieten. "Ja die hadden we vroeger wel, maar die mochten we niet meer gebruiken van vader Jaap Klamer"! Het grasrokje, dat Marian kreeg van een dorpsgenoot, is een kledingstuk waarin we haar niet snel door buurt zullen zien lopen, maar wel een heel waardevol symbolisch geschenk als herinnering aan de eerste negen jaren van haar leven op West Papua. Zelf heeft Marian een aantal films en foto's van haar ouders gedigitaliseerd op USB stick meegenomen naar Kawagit. Het hele dorp ging zitten voor de beelden uit de jaren zestig en zeventig, ze zagen veel van hun voorouders terug in de films, nooit eerder gezien.

Conclusie van Rienje en haar broers; 'wel cool wat opa en oma Jaap en Coby hier hebben gedaan', en ook echtgenoot Reinoud kon zich na het bezoek aan het dorp pas een echt beeld maken van hoe het leven van de familie daar in die jaren moet zijn geweest.

Het eerste wat Thomas en Jan deden toen ze weer terug in de 'bewoonde wereld' waren was het leegeten van een emmer 'fried chicken'..... dat smaakte nog nooit zo lekker, smullen!!!

Familie Veenhof voor de kerk

Verkeersveiligheid rond de scholen

Jeroen Hiemstra

Voor veel ouders met schoolgaande kinderen in onze buurt is het een bekend aandachtspunt: de verkeersveiligheid rond de (lagere) scholen.

's Ochtends kan men vaak getuige zijn van de absolute anarchie die op straat heerst bij het afleveren van de kinderen op school. Gehaaste ouders die de auto of (bak)fiets lukraak parkeren (voor het hek of zelfs pontificaal op het zebrapad) en geen oog hebben voor de meest kwetsbare weggebruikers die

dan lopend of op de fiets naar school komen.

Vanuit de Leidse Houtschool en met medewerking van het 'School op Safe' programma hebben ouders on-langs een ludieke actie gehouden tijdens zo'n drukke ochtend. Vrijwilligers hesen zich in 'Lego pop pakken' en deden groene kaarten uit voor correct weggedrag en rode kaarten voor ouders en kinderen die de verkeersregels niet zo nauw namen.

De actie is positief ontvangen en zelfs de ouders, die een rode kaart kregen, konden er om lachen en lieten weten dat ze hun gedrag zouden veranderen. In het nieuwe schooljaar zullen va-ker dit soort acties plaatsvinden. De wijk-agent heeft laten weten dat de politie ook gaat opletten en bekeuren bij auto's die de verkeersveiligheid echt in gevaar brengen door onbezonnen parkeeracties.

Veiligheid in de tuin

Ton Staphorst

Daar sta ik dan, ergens aan de Nachtegaallaan. De omgeving is groen, een Jonagold op twee meter afstand en een James Grieve iets verder weg. Verder nog een aantal courgetteplanten, opkomende peulen, tomatenplanten en nog een hoop zaaigoed waarvan ik niet weet wat dat moet worden. O ja, ik zie ook nog wat soortgenoten zo her en der in de buurt. Soortgenoten, want ik ben een minuscuul slaplantje, een paar weken geleden zag ik voor het eerst het daglicht. Nu ben ik al een paar centimeter groot en het is de bedoeling dat ik over een paar weken nog heel veel groter ben. Uiteraard hangt dat van vele factoren af, zoals voldoende zon, een vochtige omgeving, voedingsstoffen en liefdevolle verzorging.

Maar, het belangrijkste is wel dat ik in een veilige omgeving opgroeï. Daar wil ik het over hebben.

Mijn tuinbaas zorgt goed voor mij. Hij is niet zo van de rechte lijnen. Zo staan mijn broertjes en zusjes wat rommelig om mij heen. Ik heb eigenlijk meer uitzicht op de tetragonia expansa, oftewel Nieuw-Zeelandse spina-zie, dan op mijn eigen familie. Dat vind ik geen bezwaar, liever een goede buur dan verre familie. Af en toe hebben wij, buurman tetragonia en ik van de familie Lactuca, een interessante discussie. Ik ben nogal geïnteresseerd in de historie en weet veel over de mensen die mij consumeren. Tegenwoordig eet men mij rauw, maar in de tijd van de Romeinen was de lactuca veel

ruwer en moest worden gekookt. Mijn buurman is een opschepper, hij wil graag naar voren brengen dat hij eigenlijk uit een heel ver land komt. Nou ja, wat maakt het uit, wij beiden maken de mensheid gelukkig.

Laatst kwam er een vies, slijmerig beest op mij af. Van mijn buurman hoorde ik dat het een slak was. Ik weet zeker dat dat monster het op mij had gemunt, want ik weet dat de tetragonia door dergelijke monsters volkomen wordt genegeerd. Gelukkig kruipen die slijmerige monsters heel erg traag vooruit. En toevallig weet ik dat de tuinbaas over een kwartier ter plaatse is. Ik weet dat hij altijd op zoek gaat naar ongedierte dat de oogst bedreigt. Laten we hopen dat hij de slijmerige monsters verplaatst naar een plek hier heel ver vandaan.

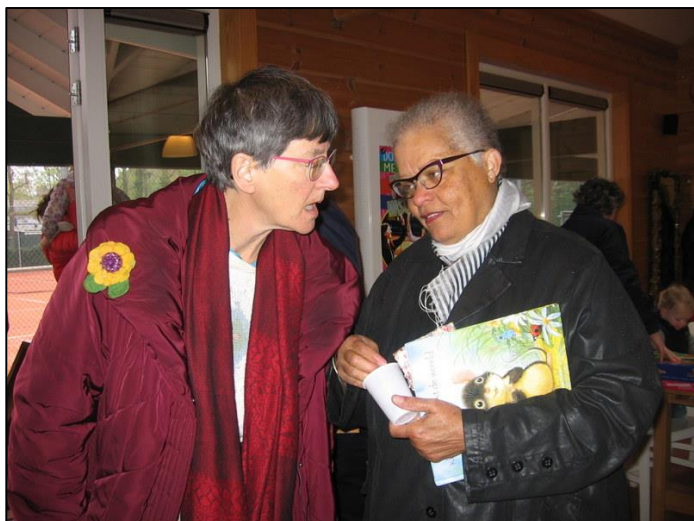
Gelukkig zie ik geen slijmballen meer en de tuinbaas heeft een beschermende manchete om mij heen gezet. Ik voel me volkomen veilig! En weet je wat ik hoorde? Ik kon mijn oren niet geloven. De tuinbaas had het over escargots of zoiets. De tetragonia spreekt zijn talen goed, hij komt immers uit een land hier ontzettend ver vandaan. Hij vertelde mij dat dat Frans is voor slakken. Maar ja, wat gaat de tuinbaas dan doen? Toch geen slakken op het land zetten? Of gaat hij slakken vangen voor zijn eigen consumptie? Bij beide mogelijkheden kan ik mij niets voorstellen. Ineens hoorde ik van de tuinbaas, die vlak bij de kas staat, dat er in de kas een doosje staat met het opschrift: Escar-Go. Het doosje is van vorig jaar, maar nog half gevuld. De tuinbaas maakt er niet graag gebruik van, maar nood breekt wet. Want, de slakken vreten het spul op en geven de geest.

O, wat zijn we heden blij, de slakken zijn nog niet jarig en wij, alle planten tezamen, kunnen veilig leven tot het moment daar is waarvoor wij op aarde zijn: consumptie door de tuinbaas en zijn omgeving.

Koningsdag 2016

Aanvankelijk leek het een onnodige verplaatsing van de traditionele koningsdagsborrel met tweedehands-spulletjes-markt van het Rozenpleintje naar het clubhuis van de tennisvereniging. De zon scheen! Maar het bestuur kreeg wat later wel degelijk gelijk: stevige buien! Onder het afdak werd handel gedreven en binnen gezellig geborrel.

Dat daar niks mee mee is, laten de foto's van Jeroen Hiemstra en Janny van Nieuwkoop wel zien.

Een buurtplan voor zonnepanelen en groene daken

Gijsbert van Es, Fagelstraat

Wateroverlast, sterker: overstromingen, zijn deze zomer volop in het nieuws. Extreme weersomstandigheden steken steeds vaker en heftiger de kop op - óók in onze Raadsherenbuurt, uiteraard. Wat te doen? Drie dingen, bijvoorbeeld:

1. Drastisch minder olie en gas verstoken in onze huizen en auto's (en in vliegtuigen) en méér 'schone' energiebronnen gebruiken: zon, wind, aardwarmte, restwarmte van de industrie e.d.
2. Onze woningen beter isoleren (vloeren, muren, dubbel glas); méér fietsen en minder autokilometers maken; minder vlees eten
3. Minder tegels, stenen en andere harde materialen en (nog) meer 'groen' in onze tuinen en straten en op onze daken. Overtollig regenwater wordt dan beter in de bodem opgenomen. Bovendien zorgt het groen voor verkoeling in tijden van hitte, terwijl het warmte beter vasthoudt in koudere perioden.

Tot zover, samengevat, wat 'Postbus 51'-informatie, bij wijze van spreken. Nu de vraag: wat kunnen we sámen doen in onze buurt? Want: gezamenlijke energie- en groen-acties kunnen kostenvoordeel opleveren, we kunnen informatie uitwisselen en we kunnen 'massa maken' als we samenwerken in plaats van 'ieder voor zich'.

Afgelopen Koningsdag-borrel ontwikkelde zich hierover een gesprek aan de bar van de Tennisclub. Diezelfde avond plaatste ik een oproep op het relatief nieuwe, 'sociale medium' Nextdoor: „Wie doet mee?” Ruim twintig mensen reageerden positief.

Nu is de tijd aangebroken voor de volgende stap. Hoe gaan we dit aanpakken? Wat gaan we doen?

Hier volgt een voorstel. We wachten nog heel even, tot september. De gemeente Leiden bereidt namelijk een campagne voor om buurten te gaan helpen bij energie- en groen-acties. Helpen met: informatie en subsidies. Daarom: laten we hopen op mooie zomermaanden (niet te nat, niet te droog; niet te heet, niet te koud...) en vervolgens in de nazomer een avond bij elkaar komen om te horen en te bespreken wat de mogelijkheden zijn.

Tijdig zal ik een uitnodiging rondsturen. Wordt vervolgd - beloofd!!

De straatlantaarns

Jos Biemans, Fagelstraat

In de *Raadsheer* van maart 2016 werd in de rubriek 'Wist u dat...' gemeld dat de straatlantaarns in onze wijk LED-verlichting hebben gekregen. Daaraan werd de conclusie gekoppeld dat 'de klassieke lantaarnpalen' dus niet zullen terugkeren. Die komen er inderdaad niet, maar daar was ook niet om gevraagd. Bij wijze van verslaggeving daarom de feiten op een rij.

Al jaren klonk met enige regelmaat de wens om de karakterloze lantaarnpalen te vervangen door een straat-verlichting 'die beter zou passen bij de sfeer van onze mooie wijk'. Dat resulteerde in de door mij gecoördineerde handtekeningenactie van oktober 2015.

De respons vanuit de wijk was enorm en aan de Gemeente is vervolgens gevraagd om de mogelijkheden voor een ander type lantaarnpalen – niet per se die uit de jaren dertig van de vorige eeuw – te bespreken. In maart 2016 was nog geen enkele reactie van de Gemeente ontvangen, zodat ik contact opnam met de afdeling Wijkregie, die over

de Wijkinitiatieven 2015-2017 beslist. Ons verzoek bleek niet geregistreerd.

Via wijkregisseur Marjolein Pijnacker begreep ik dat het verzoek wel degelijk was ontvangen en kreeg ik de namen van de ambtenaren die een en ander zouden moeten behandelen. Diverse telefoontjes leverden alleen op dat ik zou worden teruggebeld, wat in het geheel niet is gebeurd. Toen in onze buurt ineens de trottoirs opnieuw betegeld werden, heb ik bij de betrokken ambtenaren nogmaals aan de bel getrokken in de hoop dat de uitvoering van plannen wellicht gecombineerd zou kunnen worden met vervanging van de straatverlichting: ik zou worden teruggebeld.

Met het oog op de naderende ledenvergadering van onze buurtvereniging van 29 maart heb ik opnieuw geprobeerd in contact te komen met de genoemde ambtenaren. Uiteindelijk heb ik op 29 maart 's morgens nog de meest verantwoordelijke ambtenaar een e-mail gezonden met het

verzoek eindelijk eens te reageren op ons verzoek tot overleg, zodat ik 's avonds de buurtgenoten zou kunnen informeren over de gang van zaken. Ik ontving een reactie. Maar in plaats dat op ons verzoek werd ingegaan, werd informatie gegeven over het type LED-verlichting en gemeld dat de huidige palen pas op de helft van hun levensduur zijn. Een – nooit gedaan! – verzoek om de lichtmasten schoon te maken, zou worden doorgestuurd naar 'de beheerder'.

Op 4 april kreeg ik bericht dat onze 'aanvraag' niet gehonoreerd kon worden omdat die niet paste in het gemeen-

telijk beleid. In het *Handboek kwaliteit openbare ruimte* van 2012 is vastgelegd wat voor straatverlichting in welke buurt mogelijk is.

Het is jammer dat op grond daarvan de straatverlichting moet blijven zoals die is. Dat hadden de ambtenaren in kwestie ook meteen kunnen antwoorden. Er zijn – zoals ik schreef op 3 oktober 2015 – belangrijker zaken in de wereld, maar ik vind dat de manier waarop het door vele buurtbewoners ondersteunde verzoek behandeld is op zijn minst teleurstellend.

Het Rozenpleintje weer als nieuw

Richard Brame, Johan de Wittstraat

Ik ben in 2008 in de Johan de Wittstraat komen wonen, achter het rozenplein. Alleen, van de rozen was er weinig over. Wel een prachtige boom en een hoge heg van taxusbossen. Geweldig voor de kinderen om in te verdwijnen, maar mooi was anders. De afdeling "groen" van de Gemeente wist er geen raad mee – de taxus groeide tot 2 meter hoog en om het jaar werd hij hard gesnoeid tot ongeveer 80 cm om daarna weer aan te groeien.

In 2014 kwam afdeling "groen" opnieuw langs. Opdracht was "schouderhoogte" snoeien. Alleen de schouder waarvan was niet vermeld. Het resultaat: de taxus werd tot kniehoogte afgezaagd om nooit meer te herstellen. Alleen stronken bleven overeind, velen onder de boom waarin de kinderen spelen. Bellen met de gemeente leverde weinig resultaat op. Niemand wist waarom er zo gesnoeid was en iedereen was er zeker van dat het zich zou herstellen. Tevergeefs helaas.

In 2015 werd contact gezocht met de Gemeente om er iets aan te doen.

Na een klassieke rondje van het kastje naar de muur kwam ik in contact met John van Velzen, wijkbeheerder. Een vriendelijke man die bereid was ons te helpen en nut en noodzaak van een herinrichting van het pleintje duidelijk inzag. Zijn opdracht: Bedenk wat je wil, en kom daarna bij me terug! Onder één voorwaarde – dat jullie bereid zijn om het een beetje zelf te onderhouden. Simpel, zou je zeggen! Maar wat willen we eigenlijk en wie is "wij"? Uiteindelijk hebben alle bewoners langs de inham van het rozenpleintje de koppen bij elkaar gestoken om tot een voorstel te komen. Hoog of laag? Privacy of veiligheid? Open of dicht? Bankje om op te zitten of gewoon beplanting? Veel of weinig onderhoud? Het duurde wel even maar uiteindelijk hebben we een tekening gemaakt, plantsoorten uitgezocht en ons voorstel ingediend bij John van Velzen.

Na een paar weken begonnen we ons af te vragen of we een reactie zouden krijgen. En op een dag kwam die, in

de vorm van een grondverzetmachine om 07.00 uur. Binnen 2 uur was het pleintje leeg en daarna binnen een week of 3 werden rozen en hibiscus geplant met een klein pleintje voor een bank in de zon en 2 heggen van taxus om een beetje variatie in hoogte aan te brengen. De parkeerplaatsen op de straatkant werden op ons verzoek met 1 meter verlengd (auto's anno 2016 zijn iets langer dan in 1935) en gezien de droogte kwam de gemeente zelfs na een week weer langs om alles goed te sproeien. Complimenten aan John van Velzen en de Gemeente.

Het resultaat? Een Rozenplein waar wij trots op kunnen zijn en een nieuw plekje in de wijk om te zitten (maar niet te hangen!). Hopelijk komt er binnenkort een boekenruilkastje bij en dan is het compleet. Nu alleen samen onderhouden, maar daar heb ik alle vertrouwen in.

Naschrift: De foto's zijn gemaakt door Benno Groot Wassink vanuit zijn huis aan het Rozenpleintje.

Rozenpleintje leeggehaald

Rozenpleintje op de schop

Rozenpleintje na de renovatie

Wist u dat...

- ...sommige buurtbewoners - nota bene op de dagen dat de OPA-container uitnodigend staat opgesteld - hun oud papier naar de gemeente-container brengen en als deze overvol blijkt te zijn, de hele handel dan gewoon op straat droppen?
- ...twee redactieleden dat niet konden aanzien en de OPA-container hebben gevuld met het op straat achtergelaten oud papier en karton?

- ...menig automobilist, onder wie zeker ook buurtbewoners, de 30 kilometerzone niet respecteren en door de Johan de Wittstraat en de Van Oldenbarneveltstraat scheuren alsof Max Verstappen moet worden ingehaald? Daarbij veelal geen richtingaanwijzer in werking wordt gesteld bij het afslaan? Dergelijk rijden niet goed is voor de bloeddruk van de chauffeur, slecht voor het milieu, een aanslag op de portemonnee en bovenal een aanslag op de veiligheid van de buurt en van alle kinderen die naar school gaan of uit school komen?

- ...er maar liefst 4 jubilea te melden vallen in de nabije omgeving?

☞ Op 16 en 17 april vierde Jenneke van Doorn dat ze 15 jaar yogalessen geeft, waarvan de laatste 3 jaar in het Koets-huis in De Leidse Hout. Er was een heel gevarieerd feestprogramma samengesteld in en om het steeds mooier wordende pand, waar heel veel mensen aan hebben deelgenomen. De foto's van het centrum en van Jenneke met leerling/vriendin Patricia Paranova zijn gemaakt door Rob Beurse.

☞ Op 27 mei was het feest aan de Rijnsburgerweg: MoVeS bestond 5 jaar en Centrum BTR 10 jaar en dat werd gevierd met een open huis van 17 – 19 uur.

☞ Op 19 juni was er een open dag op de atletiekbaan van 11 – 20 uur vanwege het 20 jarig bestaan van Leiden Atletiek. Daar werd tijdens de Gouden Spike op 11 juni een nieuw baanrecord gelopen op de 10 km door de uit Eritrea afkomstige Aron Kifle, nr. 172, in de tijd van 27 minuten 27,04 seconden. Het was fantastisch om te zien hoe internationaal het deelnemersveld was, met atleten uit Europa, Afrika, en Azië. Echt topsport, gewoon om de hoek!

☞ Op 25 juni kon iedereen vanaf 21 uur mee feesten in en om het clubhuis van Tennisclub De Leidse Hout vanwege het 70 jarig bestaan, dat al was aangekondigd in de Raadsheer van april 2016.

- ...De Leidse Hout er na het afbreken van SummerJazz (21 mei) verschrikkelijk uit zag? Tijdens het festival was het weer goed en er was enorm veel volk aanwezig, ook al, omdat het feestterrein groter was dan ooit daarvoor. Maar daarna viel de regen met bakken uit de lucht. De entree van het park, het groen langs de paden en de vijver, de hele kleine speelweide en ongeveer een-derde van de grote speelweide zijn vernield, veranderd in een modderpoel, onbruikbaar voor mens of hond. Vereniging Vrienden van De Leidse Hout en wijkvereniging Houtkwartier zijn woedend, dat de gemeente nog steeds geen bestemmingsplan heeft voor evenementen in het park, maar volgens de wethouder is er geen alternatieve plek beschikbaar en zijn dergelijke evenementen goed voor Leiden. En dus gaat Werfpop op 17 juli gewoon door. Voor die datum is de grote weide alleen maar vlak gemaakt en erna wordt het veld opnieuw ingezaaid. Als dat een beetje gegroeid is en er weer op gelopen mag worden, is de zomer voorbij en zijn we met z'n allen ruim 20.000 euro armer...

- ...er kort na SummerJazz 2 pauwen door de Fagelstraat liepen? Geschrokken van al dat lawaai, nu ook het Theehuis bij het feestterrein was getrokken? Rina Harmsen er gauw een foto van maakte in een voortuin? Jeroen Hiemstra en zijn zoon Mart hen troffen bij de garages achter de straat? Omwonenden de dieren weer voorzichtig richting het park probeerden te loodsen? Mart daarbij de verkeerde richting wees? Alles gelukkig toch weer goed kwam?

- ...er rond middernacht sinds eind mei regelmatig een uil te horen is in De Leidse Hout? Dat geweldig mooi is, omdat enkele jaren geleden de boom met het uilennest + bewoner(s) in het Bos van Bosman “per ongeluk” werd omgehakt?
- ...de ooievaars in het park en op het Landje van Bremmer weer voor nageslacht hebben gezorgd? De jongen uit De Leidse Hout in het weekend van 12 juni uitgevlogen zijn? De “kleintjes” van Bremmer best groot, maar (14 juni) nog niet uitgevlogen zijn? Wij hopen, dat ze allemaal een veilige vlucht uit en thuis maken en volgend jaar weer op hun basis terug keren?
- ...ook de merels, roodborstjes, heggemusjes en meesjes hun jongen voeren in de tuin van schrijfster dezes?
- ...U alle eigen vogelwaarnemingen het jaar rond kunt melden via Tuintelling.nl?
- ...tien procent van de halsbandparkieten in Leiden is voorzien van een halsband met een penning i.v.m. promotie-onderzoek? Uw melding van zo’n grote groene vogel zeer welkom is op Waarneming.nl?
- ...wij nu weer even verder vliegen naar nieuwtjes over mensen in de buurt?
- ...de jongste zoon van de familie Veenhof, Thomas, vlak voor het vertrek naar West Papua (zie artikel elders in deze krant) zijn arm op 2 plaatsen met een open breuk brak na een salto tijdens een potje ‘free runnen’? Hij desondanks gewoon mee ging? Hij gelukkig het gips van zijn arm kon ‘afklikken’ als het te erg ging jeuken vanwege de tropische hitte? Hij zelfs heeft gezwommen in de rivieren?
- ...de schrijfwedstrijd van het Groot Letter Festival werd gewonnen door Betty van Bellen-Goddijn? Dat de winnares sinds 3 jaar schrijfles heeft van Dorothée Albers uit de Johan de Wittstraat? De schrijfwerkplaats heel toepasselijk De Woordwaterval heet?
- ...er op 11 juni minutenlang een grote drone te horen en te zien was boven de hoek Van Beuningenlaan / Van Oldenbarneveltstraat? Wij hopen, dat die van en voor Google Street View opnamen maakte? Want wij dan misschien over een poosje daarop te zien zijn? Met “wij” schrijfster dezes bedoeld wordt?
- Er op 16-6-16 vroeg in de middag al 6 vlaggen wapperden in de buurt? In de Paulus Buysstraat 1, aan de Rijnsburgerweg 3 (1 zonder tas, 1 met 1 tas en 1 met 2 tassen) en in de Van Oldenbarneveltstraat 2. Kort daarna kwamen er nog 3 bij: 1 in de Fagelstraat, 1 in de Johan de Wittstraat en 1 aan de Warmonderweg.
Alle geslaagden van harte gefeliciteerd!

In Memoriam mevrouw Rita Donders

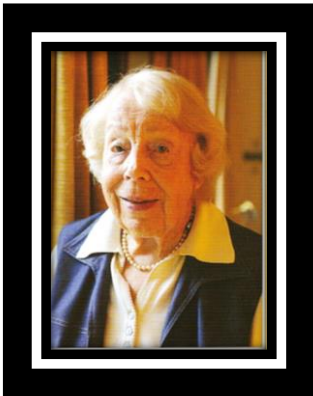
Paul Donders, Warmonderweg

Op 9 september 2015 werden mijn vrouw en ik door de Raadsheer geïnterviewd, omdat men ontdekt had dat ik een van de oudste inwoners van de Raadsherenbuurt zou zijn. In ieder geval wel de langst woonachtige. Ik ben namelijk geboren en getogen in het huis waar ik nu woon, Warmonderweg 49, op 28 september 1931. Mijn ouders waren in 1923 de eerste bewoners van dit huis. Wij waren een gezin met 6 kinderen en speelden met alle kinderen van ons rijtje (Felmers, Koster, Knibbe, Jansen e.a.). Mieke Jansen (nr. 47) zat met Jan Wolkers in de klas van de Leidse Hotschool. Wij speelden vaak op de Warmonderweg, want in de jaren 30 was er nauwelijks verkeer. In 1938 verhuisden we naar de Witte Singel 70 en werd Warmonderweg 49 verhuurd aan de familie Zaaijer. Toen ik in 1958 woonruimte zocht om te trouwen, deelde de dochter van de familie Zaaijer aan mijn vader mee dat ze de huur gingen opzeggen, omdat haar vader was gestorven en haar moeder naar een verzorgingshuis ging. Zij ging na een kennismakingsgesprek accoord dat ik met mijn vrouw op de parterre kwam wonen. Nadat ons tweede kind was geboren, zag mevrouw Zaaijer in dat de toestand onhoudbaar werd en zij kocht een huisje in de Van Cuycklaan en zo kregen wij de beschikking over het hele huis. Met veel genoeg hebben mijn vrouw Rita en ik en 4 kinderen hier gewoond.

Waarom ik dit stukje begon met het interview is, omdat 2 dagen later onze huisarts meedeelde dat Rita darmkanker had. Onmiddellijk heb ik de Raadsheer verzocht het interview niet te plaatsen. Hetgeen is geschied.

Helaas heeft mijn vrouw nog maar 3 maanden geleefd. Op 18 december is ze gestorven en op 24 december begraven. Zij was erg actief in de R.K. Willibrordparochie, Wijckersloot, Rustenborgh, Stichting Welzijn Ouderen Oegstgeest, Hofwijk, Heemwijk, KBO en was enkele jaren lid van de Raadsvogels. Voor al dat vrijwilligerswerk is ze in 2004 koninklijk onderscheiden. Voor haar werk in de parochie kreeg ze de Willibrordpenning uitgereikt.

Een stampvolle kerk met 600 mensen in 2 dagen hebben haar uitgeleide gedaan.

In Memoriam mevrouw Mieke Heringa

Annet van der Velden

Na een mooi, bewogen en lang leven is mevrouw Mieke Heringa-Lely op 10 april 2016 overleden in haar huis aan de Van Slingelandt-laan. Zij was 100 jaar oud. Sinds 1949 was zij een markante buurtgenoot. Eerst woonde ze er met haar man en hun 5 kinderen. De kinderen zijn er opgegroeid en speelden eindeloos in de tuin. Vervolgens woonde ze er samen met haar man. Nadat hij in 2006 overleden was, woonde ze alleen. Tot op het laatst genoot ze van haar tuin. De dag dat ze overleed werd nog een doos bezorgd met dahliabollen die ze had besteld. Ze zal ze helaas niet meer zien bloeien. Ze kon er bevlogen over vertellen. Haar inderdaad prachtige tuin wordt tot op de dag van vandaag goed onderhouden. Eerst deed zij zelf veel in de tuin en een tuinman ondersteunde haar. Later genoot ze alleen nog van de tuin en werd deze geheel onderhouden door de tuinman. Mevrouw Heringa was trots op haar frambozenplanten. Elk jaar kreeg ze mooie frambozen, niet aangevreten door slakken of ander ongedierte. Ze kwam ooit bij mij in de tuin die vol stond met kleine witte bloemen. Ik vond het mooi. Verschrikt riep ze, 'oh wat vreselijk, bloeiend zevenblad'. Door haar leerde ik onkruid van vaste planten onderscheiden.

De laatste 12 jaar mocht ik haar buurvrouw zijn. Een paar jaar geleden dronken haar andere buurvrouw en ik koffie bij haar. Ze liet ons zien dat ze een merklap borduurde voor haar komende kleinkind. Wij waren onder de indruk. Knap dat zij op haar hoge leeftijd nog zo bezig was met haar omgeving!

Wij zullen haar scherpe inzichten, liefde voor de natuur en nog heel veel meer missen.

Fagelstraatdiner 2016

Jeroen Hiemstra

Ruim tien jaar geleden werd het Fagelstraatdiner bedacht door Rianne Boonstra en Johanniek van der Molen in overleg met Minke Holleman en Gijsbert van Es, een diner in etappes bij verschillende bewoners van de Fagelstraat. Op 2 april vond dit plaats.

Het was een zeer geslaagde en gezellige avond; dat is ook aan de foto's wel te zien. De organisatie was perfect, veel dank aan Christina en Minke!

De gerechten waren echt om te smullen, en de avond werd bij Gijsbert en Minke op gepaste wijze afgesloten. Rob Grootenhuis las voor uit 'Terug naar Oegstgeest', waarin Jan Wolkers zijn belevenissen in de Fagelstraat beschrijft. Misschien ook een idee voor bewoners van andere straten in de Raadsherenbuurt?!

Openluchttheater Leidse Hout

Vanaf 21 mei jl. tot en met 17 september verzorgt een dynamische werkgroep, de “programmaraad”, bestaande uit Annette Mol, Huub Frencken, Werner Hendriks, Nellerike de Voogd, Bart van Mossel en Gert-Jan Cornel, een zeer gevarieerd programma in het openluchttheater Leidse Hout.

Normaliter kost een kaartje 11 euro. Maar het Diner sous les feuilles is natuurlijk duurder en bij het Vet Kindercabaret op 28 augustus wordt van de bezoekers een vrijwillige bijdrage gevraagd.

Wat fantastisch, dat er weer zo veel leven in de brouwerij van het theater wordt gebracht!

De openingsvoorstelling van 21 mei werd in het Leidsch Dagblad van 23 mei omschreven als “Kleurrijk en fantasievol”, met daarbij een prachtige foto van De Veenfabriek m.m.v. 4 gehandicapte acteurs van theatergroep Domino in het “Songspiel My Videoland”. Deze voorstelling is inmiddels ook in Rotterdam en op Oerol opgevoerd en gaat nog naar het Amsterdamse Bos.

Wat nog komt:

- 25 juni en 2 juli 19.00-21.30 Diner sous les feuilles met Martijn Kardol en Huarti Jazz en Soulband
- 9 juli 20.00-22.00 Boer op zee (vanaf het Theehuis) met Roggeveen/Olijerhoek&Deboska
- 23 juli 21.00-22.30 Poelgeest – Fields of Wonder
- 6 augustus 20.00-22.00 Braziliaans feest met het Riciotti Ensemble en een zangeres
- 20 augustus 20.00-22.00 Canto Ostinato door Het Kwintet met in het voorprogramma Mindfulness-yoga o.l.v. Jenneke van Doorn
- 28 augustus 14.30-16.00 Vet Kindercabaret met Vinky & Vunky band
- 3 september 16.00-19.00 Frits Landesbergen Big Band
- 10 september (tijd nog niet bekend) Ons Hart-PS / Theater
- 17 september 14.00-16.00 Staal – Circustheatergroep Fabuloka + workshop acrobatiek

Voor meer informatie en kaartverkoop: www.oltleiden.nl

Wat een activiteiten! Dat gaat natuurlijk niet allemaal vanzelf. Daarom wordt gezocht naar **creatieve en technische vrijwilligers**, die willen helpen om de praktische uitvoering te stroomlijnen. Er zijn mensen nodig voor het regelen van elektriciteit, water, toiletvoorzieningen, het plaatsen van podiumoverkapping, het regelen van geluid en eventueel licht, inrichting van podium en tribune, kaartverkoop en het inrichten van de catering.

Aanmelden via Werner Hendriks, tel. 06-50526176 of hendrikswerner@hotmail.com

Zondagmiddagconcerten in De Leidse Hout

Stichting Muziek Leidse Hout

Voor meer informatie over de concerten, programma-wijzigingen en –aanvullingen of afgelasting bij slecht weer: www.vriendenvandeleidsehout.nl

Vanaf 13.30 tot 15.30 uur in De Waterlelie

3 juli	Harmonie Voorschoten
10 juli	Oost-Europakoor Mila + Muziek vereniging De Burcht
17 juli	Géén concert i.v.m. Werfpop
24 juli	Old Rhine Jazzband
31 juli	The Looters
7 augustus	Leo's drugstore (jazz, latin & more)
14 augustus	Blazersensemble Divertimento
21 augustus	The Ordinary Herry Shoppers
28 augustus	Dansorkest Date 7-2-7
4 september	Muziekvereniging Concordia
11 september	Popcore All Sounds + Wereldorkest Muziekcentrum Leiden-Noord
18 september	Leids Harmonie Orkest

Zorg met een
glimlach

ActiVite staat garant voor de beste zorg. Onze medewerkers doen er alles aan om in overleg met u de zorg te bieden die bij u past. Zorg met een glimlach, noemen we dat. Zo kunt u blijven genieten van alle kleine dingen die het leven groots maken.

Geen wachtlijsten en thuis in alle buurten.

Kijk voor informatie op www.activite.nl of bel (071) 516 14 15

ActiVite
samen voor de beste zorg

ARCO BOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl www.arcobouw.nl

YOGACENTRUM LEIDSE HOUT

Welkom

Hier kun je thuis komen bij jezelf.

Jezelf zijn.

Met hart en ziel,

*Vriendelijke aandacht,
voor lichaam en geest.*

Jenneke van Doorn
hatha yoga en diverse meditatievormen
mindfulness training
compassie training
individuele begeleiding

Irma Crooijmans
hatha yoga

THEEHUIS

DE LEIDSEHOUT

Houtlaan 100, 2331CL Leiden

(071) 5153476

info@deleidsehout.nl

www.deleidsehout.nl

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN
071 -3626768 06-53563104 garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

**Wijkmakelaar voor de
Raadsherenbuurt/Houtkwartier/
Vogelwijk**

**RE/MAX
Makelaarsgilde
Leiden**

**Vraag naar:
Wim Lemckert**

**Levendaal 73-75
Leiden**

**071-5162374 of
06-33931000**

Voor verkoop of aankoop van uw woning.

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- *Tekst in Word bijlage* (dus niet als mail-tekst), *zonder opmaak*.
- *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail*.

Illustratie voorplaat: Pleun Broekhuizen, Warmonderweg

Bezorging: Cédric en Bodil Leijenaar, Timo van Luyn, Van Oldenbarneveltstraat

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactieraadsheer@hotmail.nl

- Jeroen Hiemstra *Fotografie* (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr. 28, tel. 517 2176
- Hans Rohlof V. Oldenbarneveltstr. 38, tel. 514 5747
- Anne Sanderink V. Oldenbarneveltstr. 40, tel. 301 5157
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr. 31, tel. 517 2818
- Andrea Schröder *Opmaak*
Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

- ❖ Dorien Gruppelaar *Voorzitter*
Fagelstraat 49, tel. 06-49945016
- ❖ Ritsaert Mulderije *Penningmeester*
Johan de Wittstraat 23, tel. 515 6795
- ❖ Karlijn Broekhuizen *Secretaris*
Warmonderweg 7, tel. 512 4838
webmasterraadsherenbuurt@live.nl
- ❖ Ernst ter Braak Fagelstraat 16, tel. 06-18256377
- ❖ Roos Toxopeus Fagelstraat 41, tel. 06-45278844

Website

www.raadsherenbuurt.nl

Karlijn Broekhuizen *webmaster:* zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de redactie van »De RAADSHEER«
- *Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:*
Rob Grootenhuys,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
Email: grhuis@ipact.nl
- *Gevonden voorwerpen:*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Mededelingkastje:* V Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- *Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:*
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- *Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:*
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- *Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:*
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
Karlijn Krijgsman, *contactpersoon*
Hogerbeetsstraat 6, tel. 06-48133901
- *Werkgroep Nieuweroord:*
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- *Buurttenkoor »De Raadsvogels«*
Jenke Goudriaan,
Warmonderweg 47, tel. 523 7710
- *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- *Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat*
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- *Oud Papier Actie*
Rob Grootenhuys,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769

Posters • Flyers • Scripties Visitekaartjes • Brochures Mailingen • Sealen • Vouwen Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen Stickers • Folders • Enveloppen Plastificeren • Afwerking Kopiëren • Scannen • Printen

print & copyshop
MoBi

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden

Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl

E info@kies-precies.nl

T 071 519 06 24